

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá studiem subvulkanických hornin v severní části jílovského pásma. Jílovské pásmo je pruh magmatických hornin nacházející se ve středu českého masivu jižně od Prahy, na hranici tepelsko-barandienské oblasti s oblastí moldanubickou. Subvulkanická facie jeho severní části byla v minulosti nazývána různými jmény, např. trondhjemit, alaskit, nebo plagiogranit. V této práci jsou prezentována nová geochemická data zahrnující analýzy hlavních a stopových prvků a zejména izotopického složení Sr-Nd, která dokládají původ těchto hornin v plášťovém klínu. Pravděpodobně se jedná o jeden z finálních produktů vulkanické diferenciační série ostrovního oblouku. Uvažujeme zde dva možné modely vzniku, podle kterých bychom mohli zvolit rovněž správný název pro zkoumané horniny: adakity, nebo plagiogranity. Adakity jsou horniny vzniklé tavením subdukované desky a nachází se především ve vulkanických obloucích. Plagiogranity jsou naopak horniny vzniklé extrémní diferenciací taveniny plášťového zdroje a nachází se především v oceánské kůře. Geochemická data stopových prvků, zejména nízký stupeň frakcionace vzácných zemin ($La_N/Yb_N = 0,8-1,3$) jasně vyvrací genetickou spojitost s adakity a potvrzuje spojitost subvulkanických hornin jílovského pásma s plagiogranity.